ലിറ്റിൽ ഡ്രീംസ്

എ കെ ജി മെമ്മോറിയൽ ഗവ എച്ച് എസ് എസ് പിണറായി

ലിറ്റിൽകൈറ്റ്സിന്റെ ഈ സംരംഭത്തിന്
എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു .

മുഖമൊഴി

മനുഷ്യന് ഏറ്റവും ആനന്ദം നൽകുന്ന ഒരു വിനോദമാണ് വായന . ഏറിയും കുറഞ്ഞും വായന ഒരു ശീലമാക്കിയിട്ടുള്ളവരാണ് നമ്മൾ മലയാളികൾ . ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളുടെ വരവോടെ വായന കുറയുമെന്ന് പലരും കരുതിയെങ്കിലും പുതിയ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ വായനയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായത് . പുസ്തകവായനയോടൊപ്പം ഇ -വായനയും ഇന്ന് സജീവമാണ്. പുതിയ വായനക്കാരെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലും പുതിയ എഴുത്തുകാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും നവമാധ്യമങ്ങൾഏറെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട് . വിദ്യാലയങ്ങളിലെ വിവര വിനിമയസാങ്കേതിക വിദ്യാപഠനത്തിലൂടെ ഇത്തരമൊരു പരിചയപ്പെടുത്തൽ കഴിഞ്ഞവർഷം മുതൽ തന്നെ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ് . അതിന്റെ രണ്ടാംഘട്ട നടപടി എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമമാണ് ഈ വർഷത്തെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് .ഇതൊരു തുടർപ്രക്രിയയാണ് ..... വായനയുടെ , ആസ്വാദനത്തിന്റെ പുത്തൻ വാതായനങ്ങളിങ്ങളിലേക്ക് ഞങ്ങൾ സഹർഷം ....

സമർപ്പിക്കുന്നു .

പത്രാധിപസമിതി

മുഖ്യപത്രാധിപർ

വിനോദ്കുമാർ പി വി (ഹെഡ്മാസ്റ്റർ)

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ

ദേവാംഗന എം

സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

റെനിൽകുമാർ എം

അംഗങ്ങൾ

ഐശ്വര്യപ്രദിപ്

ദേവനന്ദ വി

ദേവ്ലെനലാൽ എം

അശ്വിനി പി കെ

അമരൂപ് എം

ഷാഹിൽ പി

ഷാദിശരത്

ഗീതാഞ്ജലി ഷാജി

മുഹമ്മദ് ഷിബിൽ

നേരമില്ലൊരുത്തർക്കും നേരമില്ല!
നെഞ്ചിൽ ചേർത്ത് മുലപ്പാലൂട്ടിയയമ്മയെ
മക്കൾക്ക് നോക്കുവാൻ നേരമില്ല
അവരുടെ രോദനം കേൾക്കുവാനും നേരമില്ല !

ജീവിതമാംപുഴയിൽ മുങ്ങി നീരാടുമ്പോൾ
ആ മക്കൾക്ക് ശകലവും നേരമില്ല
വൃദ്ധസദനത്തിൻ പടിവാതിലിൽ നിന്നമ്മ-
വഴിവക്കിലായി മിഴിരണ്ടും നീട്ടിനിന്നു

ഓരോ ദിനവും കൊഴിഞ്ഞല്ലാതെയാ-
തൻ മക്കളെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല
ഓരോ നിമിഷവും തൻ മക്കളെയോർത്ത
അമ്മ തൻ മിഴികൾ നിറഞ്ഞുവാർന്നു.

എത്ര ചെറിയൊരു തെറ്റു ചെയ്താലും
കോടതിപോലും ശിക്ഷ നൽകുമെന്നാൽ
എത്ര വലിയൊരു തെറ്റു ചെയ്താലും
ഒരമ്മ ക്ഷമിക്കും തൻ മക്കളായാൽ

ജീവിതമാകുന്ന പാതയിലായമ്മ മക്കൾക്കു
വേണ്ടിയായി ജീവിച്ചിവത്രേ
എന്നിട്ടുമാ സ്നേഹം കാണാതെയാ-
മക്കൾതൻ നാട്യം വെറുക്കേണ്ടയോ

ജീവിതയാത്രയിൽ എന്തു കഴിഞ്ഞാലു-
മാസ്നേഹമാർക്കു മറക്കാനാവും?
എന്നാലുമാസ്നേഹം ത്യജിച്ച
അവർക്കൊരുത്തരം, “നേരമില്ല”

നേരമില്ലാത്തവർ എന്തിനീ ഊഴിയിൽ
സ്വന്തം അമ്മയെ മറന്നവരേ
ഒരിക്കലാ അമ്മയും നേരമില്ലാവൾ
എന്നിട്ടും മറന്നുവോ തൻമക്കൾ

ജീവിതമാകുമോ പാനപാത്രത്തിൽ സ്നേഹമാ-
മമൃത് നിറച്ചതാ അമ്മയല്ലയോ
ഒരു നിമിഷവും ചേർക്കാതെ അമ്മ തന്ന
ആ മാതൃസ്നേഹം മുലപ്പാലല്ലയോ

ഇന്നിതാ ആമ്മ കണ്ണുനീർ വാർക്കുന്നു

ദാ! അവർ വന്നതെന്തിനെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
തൻ ശേഷിച്ചയർത്ഥവും കൈക്കലാക്കുവാനാണത്രെ
അവരുടെ ആ തിരിച്ചുവരവ്

എത്രയുമെത്ര തെറ്റുചെയ്താലും-
മെത്രയുമവർ കുറ്റപ്പെടുത്തിയാലും
ആ സ്നേഹമവർക്കു വിഷമയമാവുമോ
അതിലും വലുതാണോ 'ധനം' എന്ന വസ്തുത
അല്ല ഒരിക്കലുമല്ല ആ സ്നേഹം ജീവിതമാം

നേരമില്ലാത്തവർ എന്തിനീ ഊഴിയിൽ
സ്വന്തം അമ്മയെ മറന്നവരേ
ഒരിക്കലാ അമ്മയും നേരമില്ലാവൾ
എന്നിട്ടും മറന്നുവോ തൻ മക്കളെ

ജീവിതമാകുമോ പാനപാത്രത്തിൽ സ്നേഹമാ-
മൃതത് നിറച്ചതാ അമ്മയല്ലയോ
ഒരു നിമിഷവും ചേർക്കാതെ അമ്മ തന്ന
ആ മാതൃസ്നേഹം മുലപ്പാലല്ലയോ

ഇന്നിതാ ആമ്മ കണ്ണുനീർ വാർക്കുന്നു
ദാ! അവർ വന്നതെന്തിനെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
തൻ ശേഷിച്ചയർത്ഥവും കൈക്കലാക്കുവാനാണത്രെ
അവരുടെ ആ തിരിച്ചുവരവ്

എത്രയുമെത്ര തെറ്റുചെയ്താലും-
മെത്രയുമവർ കുറ്റപ്പെടുത്തിയാലും
ആ സ്നേഹമവർക്കു വിഷമയമാവുമോ
അതിലും വലുതാണോ 'ധനം' എന്ന വസ്തുത
അല്ല ഒരിക്കലുമല്ല ആ സ്നേഹം ജീവിതമാം
പാതയിൽ ലഭിച്ചോരോ പുണ്യമല്ലേ!

ഗീതാഞ്ജലി ഷാജി
8- A

കിളിപ്പാട്ട്

കവിയുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് കിളി കഥ പറയുന്ന രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങളെയാണ് കിളിപ്പാട്ടുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഭാഷാപിതാവായ എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ കിളിപ്പാട്ടുകളാണ്. ശാരികപൈതലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഭഗവൽക്കഥകൾ പറയാനാവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള രചനയാണിത്. കിളിപ്പാട്ടുപ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിലാണ് ഇതറിയപ്പെടുന്നത്.കേക, കളകാഞ്ചി, കാകളി, അന്നനട, മണികാഞ്ചി, ഊനകാകാളി,ദ്റുതകാകളി എന്നിവയാണ് പ്റധാനപ്പെട്ട കിളിപ്പാട്ട് വൃത്തങ്ങൾ.

ഈ പ്റസ്ഥാനം കിളി പാടുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതരത്തിലും സൂചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യ രചനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സാധാരണയായി അറം പറ്റുക എന്നു പ്റയോഗിക്കാറുണ്ട്. കാവ്യത്തിലൂടെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കവിക്ക് ദോഷകരമായി സംഭവിക്കുന്നതിനെയാണ് അറം പറ്റുകയെന്നു പറയാറ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ദോഷം രചയിതാവിനെ ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് കിളി പറയുന്നതായി സങ്കല്പിക്കുകയും കാവ്യരചന നിർവഹിക്കുകയും ചെയുന്നു. വാഗ്ദേവിയുടെ കൈയിലിരിക്കുന്ന തത്തയെക്കൊണ്ട് കഥ പറയിക്കുമ്പോൾ അതിനു കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടതയുണ്ടാവും എന്ന വിശ്വാസവും, ഈശ്വരൻ എഴുത്തച്ഛനോടു ശുകരൂപത്തിലെത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് കിളിയെക്കൊണ്ട് കഥ പറയിപ്പിച്ചു.

കിളിദൂത്, കിളിവിടുത്ത് എന്നെല്ലാം പറയുന്ന അതിൽ കവി കിളിയോടു കഥ പറയുകയാണ് ചെയുന്നത്. കിളിപ്പാട്ടു പ്റസ്ഥാനത്തിലെ കിളി ശുക മഹർഷിയുടെ കൈയിലെ കിളിയാണെന്നും ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്.

ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ

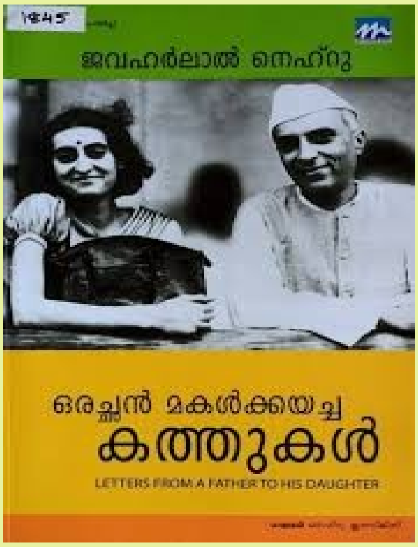

ആധുനിക ഇന്ത്യയുടെ ശില്പി എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ പ്രഥമ പ്രധാനമന്ത്രിയാണ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു. ചാച്ചാജി എന്നാണ് കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. സ്വാതന്ത്ര്യ സമര സാനാനി ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ലൊരു എഴുത്തുകാരൻ കൂടിയാണ്. ഇന്ത്യയെ കണ്ടെത്തൽ, ഒരു ആത്മകഥ, ലോക ചരിത്രത്തിന്റെ നേർകാഴ്ച്ചകൾ, ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. ഇവിടെ ഞാൻ 'ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ 'എന്ന പുസ്തകമാണ് അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നത്.

'ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ 'എന്ന പുസ്തകം നെഹ്റു അൽഹാബാദിലെ ജയിലിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ മകൾ ഇന്ദിരാ പ്രിയദർശിനിക്ക് അയച്ച മുപ്പത് കത്തുകളുടെ ഒരു ശേഖരമാണ്. അന്ന് ഇന്ദിരാ പ്രിയദർശിനിക്ക് വെറും പത്ത് വയസ്സായിരുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയക്കുന്ന കത്തുകളിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു ഈ കത്ത്. തന്റെ മകൾ ഒരുത്തമ പൗരയായി വളരണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ, ജയിലിൽ ആയിരുന്നിട്ടും തന്റെ മകളെ പഠിപ്പിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹത്താൽ, ഈ കത്തിൽ ചാച്ചാജി ഭൂമിയുടെ ഒത്ഭവവും, മനുഷ്യന്റെ പരിണാമവും, പ്രകൃതിയുടെ വൈവിധ്യവും, മനുഷ്യരാശിയിലെ വിവിധ വർഗങ്ങൾ, ഭാഷകൾ, ചരിത്രം, സംസ്കാരം എന്നിവയെക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ കത്ത് പ്രകൃത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവൻ എങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു എന്നദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. ഈ കത്തിൽ നെഹ്റു പ്രകൃതി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലെ ഓരോ വസ്തുകൾക്കും ഓരോ കഥ പറയാനുണ്ട്, അത് മനസ്സിലാക്കാൻ അതിന്റെ ഭാഷ അറിയണം എന്നേയുള്ളൂ. ഇത് കഴിഞ്ഞുള്ള കത്തുകളിൽ ജീവികളുടെ ഉത്ഭവം, മനുഷ്യന്റെ ആവിർഭാവം, ആദിമമനുഷ്യൻ, ചരിത്രം, ഭാഷകൾ, വ്യാപാരം, ഇതിഹാസപരിണാമം

എന്നിവയുൾപ്പടെ നിരവധി വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മകളോട് സംസാരിക്കുന്നു. ഈ കത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ഇന്ദിരയുടെ സ്വഭാവം രൂപീകരിക്കാൻ ഇവ എത്രത്തോളം സഹായിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.വിവിധ വിവിധ വിഷയങ്ങളിലെ തുറന്നിട്ട ജാലകങ്ങളാണ് ഇതിലെ ഓരോ കത്തും.

വിവിധ രാഷ്ട്രങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന ലോകം ഒരു കുടുമ്പമായി കാണാനാണ് ചാച്ചാജി ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും ഇവിടെ അധിവസിക്കുന്ന വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾ കടന്നുപോയ വഴികളും ഈ കത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട് നമ്മുടെ ചാച്ചാജി. നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും അതനുസരിച്ച് ഇന്ത്യയുടെ ഭാവി ഭദ്രമാക്കേണ്ടതും ഇന്നത്തെ കുട്ടികളാണ് എന്ന വിശാല ചിന്തയായിരുന്നു ഈ കത്തിന്റെ ചേതോവികാരം.

ഈ കത്തുകളിലൂടെ കണ്ണോടിക്കിമ്പോൾ നമ്മുടെ ചിന്തകൾ വിശാലമായ ലോകത്തേക്ക് ചിറകടിച്ചുയരും. പത്തുവയസ്സുകാരിയായ മകൾക്ക് അച്ഛനെഴുതിയ ഈ കത്തുകൾ മാതാപിതാക്കൾക്കും, അധ്യാപകർക്കും, കുട്ടികൾക്കും ഒരുപോലെ പ്രകാസം ചൊരിയുന്ന വഴിവിളക്കാണ്. ഈ പുസ്തകം എല്ലാവരും വായിക്കുമെന്നും ആസ്വദിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കും.

ദേവാംഗന.എം
IX–എ

UNITED WE STAND, DIVIDED WE FALL

Unity is strength. A united group of people can always achieve more things than a single man. That is the reason groups are formed in many fields.

In ancient times, man used to live alone. He travelled alone and hunted single handedly. But soon he realized that if he joints hands with his fellow men, he can face many of the common dangers. Thus villages were formed which inturn developed into towns, cities and countries.

In modern times also groups are formed in all fields and walks of life. We've realized that by forming unions, we can demand and achieve things in a stronger way than by standing alone. There is a story of a rich old man who had ten sons. But they always quarrelled with one another. The old man knew that if he died, his wealth would be squandered by the quarrelling sons. So he called them to his side and showed a bundle of ten sticks. He asked each one of them to break the bundle into two. But however they tried, none could break the bundle. Then he united the bundle and gave them each a stick asking them to break it, which they did easily. Thus, the sons realized their foolishness and began to live in harmony.

Aishwarya Pradeepan

IX - A

Computer quiz

1. Who is known as the father of computer?-

    Charles Babbage

2. When was the birth of first computer? Where?

    In 1944 in America

3. What was the weight of earlier computers?

    30 tonne

4. Who where the progenitors of earlier computers?

    Prof. Howard Icon and team

5. What does the CD-ROM stand for?

    Compact Disc Read Only Memory

6. Who invented the computer language LISP?

    John McCarthy

7. Who invented Super computers?

    Seymour Cray

8. What is a firmware?

    (Rom-chips)

9. What is Saoo?

    A data Bus

10. What is the more common name of LEEE 802.3 standard?

    Ethernet

11. In which year, work byte became standard?

    1964. The 8 bit byte became standard with the IBM 360 computer.

12. What is the term for software permanently stored in ROM?

    Firmware

13. What microprocessor was used in the Mark 8?

    The Intel 4004 microprocessor

14. What are the basic necessities to enter internet?

    Computer, Modem, Telephone line, Internet connection etc.

15. What does CP/M stand for? Who discovered it?

    Control Pro-Metro. It was discovered by Gary Kidall

Aishwarya Pradeepan

IX - A

മൂങ്ങയ്ക്കുമൊരു ആഘോഷം

പൂണയിൽ നടക്കുന്ന ഔൾ ഫെസ്റ്റിവലിനെ കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? മൂങ്ങകൾക്കും ഒരു ഫെസ്റ്റിവലോ എന്ന് നമ്മൾ ചിന്തിക്കും. ഇത് സത്യമാണ്, മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പുണെയിൽ, പിൻഗോറി ഗ്രമത്തിലാണ് മൂങ്ങകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഈ മേള നടക്കുന്നത്. മേളയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യം മൂങ്ങകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായുള്ള പ്രചാമാണ്. ദുര് യർമന്ത്രവാദത്തിനും അതീന്ദ്രിയ ശക്തികൾക്കും വേണ്ടി തെറ്റിധാരണയുടെ പേരിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന പക്ഷിയാണ് മൂങ്ങ. എലികളും പാമ്പുകളും ക്രമാതീതമായി കൂടാതിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നത് മൂങ്ങകളാണ്.

മൂങ്ങകളുടെ പ്രാധാന്യം ജനങ്ങളിലെത്തിക്കാൻ വെണ്ടിയാണ് ഇള ഫൗണ്ടേഷനും എൻ.ജി.ഒ യും ചേർന്ന് പൂണെയിൻ ഔൾ ഫെസ്റ്റിവൽ നടത്തിയത്. മൂങ്ങകൾ വിഷയമായിട്ടുള്ള ഫോട്ടോപ്രദർശനം, ചിത്രരചന, പോസ്റ്റർ നിർമാണം, കരകൗശലവസ്തു നിർമാണം, കഥകൾ, പാട്ടുകൾ തുടങ്ങിയവ എല്ലാമാണ് ഈ മേളയിലെ പ്രധാന പരിപാടികൾ.

एकता

आया एक भयंकर
घर इमारत गए उसके साथ

जन जीवम ले गए बाढ़
एक पल मे हो गए बेघर सब
पर न माने कोई हार
हो गेए सब सवार
करने मदद जो फस गए
करने काम सबके लिए
मछुवारा पुलिसवाला आ गए साथ-साथ
अमीर या गरीब, न कोई अन्तर
इनसान हे सब, बस यह था मनपर
बचाने जान सबका, बन गया सब एक
बाढ से प्रभावित लोग और
न प्रभावित लोग
आ गए हाथोम् - हाथ
लक्ष्य बस एक – बचाओ जान
आगे आए युवा, बूढे और वयस्क
किये मदद पौर रस्सी नावोम् से
या कपडा, भोजन और राहत से
जो कुछ भी कर सकते, वह सब किए
एक जीवन लेना किसी को भी सम्भव है,
लेकिन जीवन बचाना केवल भगवान करता है
एक पल मे हर एक बन गए भगवान,
सच्चे शब्दो मे सब बने निस्वार्थ
नष्ट हो जाए जन, जीवन या धन
यह एकता रहेगा अजर अमर
यह अगले बाढ मे बहेगी नहीम्,
सामना करनि की शक्ती देगी
बाढ आए या तूफान,
करे सामना, दे चुनौती
कहो साथ एक केलिए सब
और सबके लिए एक

देवाँगना. एम
नवी अ

മഹാകവി അക്കിത്തം

ശ്രേഷ്ഠഭാഷാപദവി ലഭിച്ചതിനു ശേഷം നമ്മുടെ അമ്മമലയാളം വീണ്ടും ആദരിക്കപ്പെടുകയാണ്. മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയ കവി മഹാകവി അക്കിത്തം അച്യുതൻ നമ്പൂതിരിക്ക് ജ്ഞാനപീഠപുരസ്കാരം ലഭിച്ചതിന്റെ സന്തോഷത്തിലും അഭിമാനത്തിലുമാണ് നാം മലയാളികൾ 1965 ൽ ആദ്യത്തെ ജ്ഞാനപീഠപുരസ്കാരം ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിലൂടെ മലയാളത്തിന് ലഭിച്ചു. 1980 ൽ എസ്. കെ പൊറ്റക്കാടിനും 1984 ൽ തകഴിക്കും, 1995 ൽ എം. ടി. വാസുദേവൻ നായർക്കും, 2007 ൽ ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പിനും, 2019 ൽ അക്കിത്തത്തിലൂടെ വീണ്ടും നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠ മലയാളത്തിലേക്ക്.

1926 മാർച്ച് 18 ന് പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ കുമരനല്ലൂരിലാണ് മഹാകവി അക്കിത്തം ജനിച്ചത്. പഠനത്തിനു ശേഷം ഉണ്ണിനമ്പൂതിരി മാസികയുടെ പ്രസാധകൻ, യോഗക്ഷേമസഭ വാരികയുടെ സഹപത്രാധിപർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. 1956 മുതൽ 1985 വരെ ആകാശവാണിയിൽ ജോലിചെയ്തു. മലയാളികൾ ഏറെ ആസ്വദിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്ത അക്കിത്തത്തിന്റെ കവിത ' ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസ'മാണെന്ന് പറയാം.

'വെളിച്ചം ദു:ഖമാണുണ്ണീ
തമസ്സല്ലോ സുഖപ്രദം'

എന്ന ഇതിലെ വരികൾ ബാലപാഠം പോലെ ഓരോ മലയാളിക്കും മന:പാഠമാണ്. പരുഷമായ സാമൂഹിക യാദാർത്ഥ്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിന് മുൻപിൽ അവതരിപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒട്ടും മടികാണിച്ചില്ല. സ്വന്തം സമുതായത്തിലെ ജീർണതകൾ മാറ്റാനായി അദ്ദേഹം വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടിനൊപ്പം പ്രവർത്തിചതിന്റെ എറ്റവും വലിയ ഗുണമായിരുന്നു ഇത്. എതിർപ്പുകളെ ഒട്ടും വകവെയ്ക്കാതെ തനിക്ക് പറയാനുള്ളത് അദ്ദേഹം നിർഭയം പറഞ്ഞു. പുരോഗമനചിന്താഗതി വച്ചുപുലർത്തുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പാരമ്പര്യത്തെ കൈവിട്ടില്ല. മനുഷ്യത്ത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മതം.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനിയും നവോത്ഥാനനായകനുമായ ഈ മനുഷ്യസ്നേഹി മനുഷ്യത്വമുള്ള ഋഷിത്വമുള്ള മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. അന്യരുടെ സുഖത്തിലും ദു:ഖത്തിലും അദ്ദേഹം പങ്കുചേർന്നു. ഒരുതുള്ളികണ്ണുനീരും ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയും മറ്റുള്ളവർക്കായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു.

'നിരുപാതികമാം സ്നേഹം
ബലമായിവരും ക്രമാൽ
ഇതാണഴ,കിതേ സത്യം
ഇതുശീലിക്കൽ ധർമ്മവും'

ഉപാധികളില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിനാണ് ശക്തിയും സൗന്ദര്യവുമുള്ളതെന്ന കവി വാക്യത്തെ നമുക്കും പിന്തുടരാം. മറ്റുള്ളവർക്കായി ഒരുതുള്ളികണ്ണുനീരും ഒരുചെറുപുഞ്ചിരിയും നമുക്കും കരുതിവയ്ക്കാം. ഇതാവട്ടെ കവിക്കുള്ള നമ്മുടെ

ആദരം. മലയാളവും മലയാളികളും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം മഹാകവിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയും നിലനിൽക്കും. മഹാകവി അക്കിത്തത്തിന്റെ ആയുരാരോഗ്യത്തിനായി നമുക്കും പ്രാർത്ഥിക്കാം.

THE TSUNAMI TO COME

Serena hurriedly went to the dressing room and put on her suit…she was late…took a file…ran out to her car and ordered "Straight to the meeting hall". A robotic voice from the car said "Yes madam" and the car started. Again there was a sound "Madam you did not eat anything the whole day. Have some food". Within seconds a robotic hand from the car gave her a plate with some food and spoons. She took out her helmet and ate the food. The robotic hand cleaned her hands and face.

After sometime she looked out of the window. Barely nothing was seen. Everything was thick and smoggy, the colour black was seen everywhere. Not a patch of sunlight was seen, only the street lights and the light of cars. Not a being was outside, why would anyone be? Everything they want to live is in their houses…and if anyone comes out, none dares go out in the open, they travel around in their cars. Half the ones here has went up in ships and rockets…earth has became so much inhabitable nowadays.

She looked at her watch, she had half an hour…this time is not enough…the big people won't arrive at the correct time, there's no problem anyway…but for an important discussion like this…..she again ordered "Go fast, we should reach there in thirty minutes".

The car speeded, she still had time and she thought of taking rest. Hours of work with no rest had made her weak, her head ache. Serena closed her eyes and went back to those old days. The year 2048, when she was born, the place where she grew up, her parents, home everything. Now its 2090. She became a scientist just like her mom and dad. Those days, it was a time when at least something remained. The trees, the rivers, the skies…everything was likely normal…except pollution. Her father was also an environmental activist. He tried his best to spread awareness, but he failed. After a few years, pollution became too much, but nothing was done. Until everyone realized and started to act, it was too late. Nothing was seen except thick black smoke. No one could come out without the sustainable suits, which has become the part of their life.

Suddenly a car passed by and it's light waked her up. She again went back to the past. Her father, while doing an experiment outdoor, not caring the warnings, died inhaling the poisonous smoke. He died on the spot. Her mother, died due to breathing problems. She was alone, completely alone. During this busy life, there was nothing to enjoy or smile, except the old memories. Tears rolled down her cheeks.

Now, at the beginning of the last decade of the century, a threat, for mankind has come. Humans went up to the Moon and Mars, established colonies there, travelled till and beyond the solar system and are ready to travel beyond the galaxy. Solar cars, batteries and electronics came into use, but were very late. Humans had no job, they had robots. Life was easy. More people started going to Mars and Moon, living on earth has become a nightmare.

The robotic voice was heard again, "Madam, we've arrived". She looked out, put on the helmet and went out. No one was there to accept her, neither did she except anyone. She went into the hall. Her team members were all present, but not the big

VIPs. She sat on her seat and waited. After ten minutes, there came the big people – the president, prime minister, and many more VIPs came. They seemed like aliens in the suit. Then they removed their helmets and got seated. Like always some had normal and abnormal excuses for being late.

She started the meeting "Respected guests, today, this meeting is held to discuss an important matter. You're all familiar with the environment protection meetings held here. But this is different, something more important and urgent. We've done a thorough research and found out that a tsunami, one of the biggest ever known to humankind will occur after a week. It might engulf the earth, almost completely, so we must see this as an emergency situation."

Suddenly a minister stood up and said, "how do you know for sure, like all you've predicted have happened at the right time."

Serena replied calmly but boldly "it is not a prediction, it's a fact. Whatever we've predicted till date has only happened early." She looked around and continued "we've found a solution for this. We are going to transport people to our colonies on Moon and Mars. We've done all the arrangements and talked to the authorities there. The only thing need to be done is to make the people aware of the dangerous situation they are in, and urge them to shift to the colonies."

A woman stood up and asked "When are we going to start?"

Serena replied "As soon as we can, if possible in four days. We can't take any risk, you see."

Another stood up and asked "People won't be ready to leave they're homes".

For this Serena replied, somewhat angrily "Why won't they be? This love for their home planet was not seen when they polluted it. This is happening now because of human them, so they must come."

So everything went on as planned. Within three days, everyone was shifted to the colonies. The planet was completely alone, to face the threat. As predicted, the tsunami came in a week. It smashed everything, nothing human made was left. After a few months, when the atmosphere became normal, some people and scientists, including Serena was brought to earth, to see the current situation there. No one ever thought anything like this would happen in their lifetime. It was bare, only the grounds seen, sunlight everywhere, some trees and plants dotted here and there. The most astonishing thing was that the black smoke disappeared completely.

People were both astonished and sad to see their home planet in this position. Many lamented and cried loudly, saying their lifelong earnings are lost. Serena was overjoyed to see the earth, like the one she have once dreamed. She got angry at the crying ones. She said "Instead of being happy, you're crying because you lifelong earnings are drowned? What was these earnings? Polluted air or poisonous water? Whatever we've lost, we'll be able to regain within some years. The earth which was once thought to be lost, has come back. While regaining what we lost, we must be careful not to lose the earth which we have regained. Another tsunami should not come to save our earth."

Devangana. M
IX-A